

קרא ח"ע לתורה צ"ק שקודם החופה ויש לו חזק ואחיס וליה הקורא שיקחו ס"ת מציהמ"ד לזית הסמוך לשם ויעלו שם כל הכהנים לתורה זח"ז וקרא לישראל ראשון במקום כהן.

והנה מלמד דצ"ם ועו"ש"ע מזכר רק עיר שכולה כהנים משא"כ לעשות צערמה לכתחלה צודאי לא יפה עשה, גם בלא"ה אין לטעול ס"ת לצורך קריאה מצית לזית זולת אס קוצעין מקום יום או יומים קודם כמ"ש בצוסי קל"ה, וצפרט שגוף דין ה"ל קיבה המג"א אס לקרות לישראל ראשון למ"ד זכהן קורא ראשון מה"ת וכמ"ש ר"מ ושחיס רעות עשה.

ומאז אמרתי ליישב ק"י תו"ע פ"א דמגלה אמאי לא גזרו בקריאת התורה שמא יעצירו ד"א צרכ"ר ואמרתי דכיון דגם לצורך קריאת ס"ת אסור לטעול בה"ת והצבור חייבים לבוא למקום בה"ת א"כ ליכא חשש שמא יעצירו.

ובמק"א הערותי זכה דטובה מ"א דכל א"י מצית מציתו וקורא צו. וכן בצוכה ע"ז צו. פעם א"י שכחו ולא הביאו ס"ת מע"ש וכו', אך זכה י"ל שקבעו מקום ליום או יומים, אבל מסוכה ה"ל קשה, * וע"י צ"י וע"ז ס"י תרי"ד סק"צ צ"ס צה"ג צמ"ש שם ולתפוקי ס"ת וכו', וע"י שערי רחמים צ"ס הגר"א דגם מחדר לחדר אסור לטעול בה"ת אך צשו"ת צ"ש חל"ה ס"י ל"ד מיקל מחדר לחדר צחותו צית אבל מצית לזית עכ"פ אסור ולכן לא יפה עשה הקורא הזכ.

סימן ה

צ"ה יום צ' צמדצר תרנ"ז

להרצ מו"ה דוד וארשווסקי נ"י מ"ץ קאליש

מכתבו הגיעני, וצדצר שאלתו אס מותר ליעט חילנות ולעשות גן סמוך לביהכ"נ, ומאז השצתי לו שכל האיסור דלא תטע לך אשירה הוא רק צביהמ"ק ועזרה, כמ"ש הר"מ פ"ו מעכו"ם וחינוך מ"י תל"צ, ואפ"י צהר הצית דמפורש בצפרי דאסור ולקוין, לא פסקו כן הר"מ והחינוך, ומכ"ש דצביהכ"נ ליכא איסור זכ, אלא"כ נהגו העכו"ם צכך לפני מקום פסיליהם אסור משום צחוקותיהם לא תלכו, ור"מ הביא כעת מחידושי רע"א לאו"ח ס"י ק"ו צ"ס ר"ד ערלמה צפ"י להרמז"ם דגם צביהכ"נ אסור מדרבנן, והנה לא ידעתי טעמו, והרי צעזרה אסור ג"כ לצנות שם צימה קצועה של עץ, ולשי' הספרי איכא לאו ומלקות, וכ"ה דעת רש"י פ' שופטים, וע"ש צרל"ש וצמ"ח על החינוך שם, וצקוב"ן רמז לירושלמי פ"א דמגילה ה"ד ושם איתא צהא דהקבל

ע"ש. וכ"ש הבא שכל מאי שמביאין הסי"ת למקדש הוא משום כבוד לתורה כדאמרינן התם וכ"כ למה כזי להראות חזותו לרבים ופי' רש"י להראות חזותו של ס"ת ונו"י דאמר מר זה אלי ואנוהו וכ"י ע"ש, כנלע"ד נכון, ולא ידעתי למה אומר"ר ז"ל לא כ"כ צ"ע.

מוכרין ס"ת ישן ליקח צו חדש אפ"י היכא דצבר מונח חדש צצית הסופר ואינו מעוכב חלל לתת לו דמים, דיגרוס צזה צזיון לכצוד התורה הישנה.

ובזה ארווח לי להצין כוונת רש"י צצ"ק ע"י צ' ד"ה צבידור מלוב וכ"י וז"ל: שאס מולא שני ספרי תורות לקנות וא"י הדר מחצירו יוסיף שליש הדמים ויקח את ההדר וכ"י, והוכיחו מהה הפוסקים דרש"י ס"ל דצכל מלוב דוקא כשרוצה לקנות אז יוסיף שליש עבור ההדר, אבל כשצבר קנה ח"ל למכרו ולקנות אחר היותר מהודר, וע"י צ"י חו"ח ס"י תרנ"ו וצשו"ת אבן השהם ס"י כ"ג, וע"ז עשו פלוגתא צין רש"י וחוס' והרל"ש, עיין עליהם, ולפמ"ש כוונת רש"י הוא רק צצ"ת שאס ימכרנה יגרוס צזיון לקדושת בה"ת ע"ז לכן כ"י דוקא כשמולא צ' ס"ת לקנות אז לקיים מלות זח"ו, אבל כשצבר קנה אסור למכרו וכנ"ל, משא"כ צשאר מלות שאין צהם קדושה עצמית שפיר אפ"י כשצבר קנה ונזדמן לו אחר הדר ממנו יוסיף שליש ויקח את ההדר ואין כאן שום פלוגתא, וע"י צ"י חו"ח ס"י תרנ"ו ה"ל שכי דלרש"י אס מולא צ' אחרונים לקנות לריך לקנות היפה מהם אס אין מייקרים אותו יותר משליש צדמי חצירו אבל משקנה אחרוג הכשר ללאת צו אינו חייב שוב לקנות אחר אפילו הוא יפה מאוד וצול עכ"ל, ואחריו הלכו האחרונים, ע"ש צצ"ח וצשאר אחרונים שם, ולפמ"ש י"ל דרש"י ס"ל כן רק צצ"ת ולא צשאר מלות וכנ"ל.

ולפ"ד נדחה ד' השו"ת אבן השהם ס"י כ"ג ה"ל שמדמה דין ס"ת לשאר מלות למכור ולקנות המהודר משום זח"ו והוצא גם צפת"ש יו"ד ס"י ע"ר אבל אין לומר כן עפ"י דה"ש"ם דמגלה והפוסקים ה"ל. **ומצתה** קס דינא צנ"ד דאס רואים לקיים מלות זח"ו ולקרות רק צצ"ת המהודרים ולהניח את שאינם מהודרים שלא לקרות צהם כלל יוגרס ע"ז צזיון לכצוד בה"ת שאינם מהודרים שעושים אותם כמו פסולים ואין צזה מלות זח"ו, ואדרבא זה עצמו יהי זח"ו אס לא יגרמו צזיון ולא לצי"ש בה"ת להוריד ח"ו כבודם, וצכל שצוב יקראו צספר א"י כפי החצבון מהספרים שיש שם צציהמ"ד ואח"כ יחזור חלילה, וצזה ימלאו גם כוונת הגדילים וצכות זה יכצדנו השו"ת וצמהרה ישלח לנו עזרו מקודש וציימינו יושע יהודה וירושלים. ידידו דר"ש וחורתו יום כ"י ויק"פ כ"א אדר עזר"ת ישראל לפ"ג פעה"ק ירושלים תוצצ"א.

סימן ד

להרצ מו"ה של"י גוטמאן נ"י דומ"ל דקי' יאס

מכתבו הגיעני... וצדצר השאלה צציהמ"ד שחי צרוב עם כהנים ליום וישראלים וחדד מצני הכהנים

* לעני"ד י"ל דהא כל איסור טלטול ס"ת הוא מפני שזה צזיון להסי"ת אבל באופן שזה כבוד לתורה שרי, וכדמפורש ברמ"א סוסי קל"ה שם דאם הוא אדם חשוב בכל ענין שרי ומקורו מירושלמי יומא פ' בא לו והובא בב"י בהא דחזן הכנסת גוסל ס"ת ונחגו לסגן וכ"י ע"י שהם בני"א גדולים התורה נחעלה בהם וכ"י